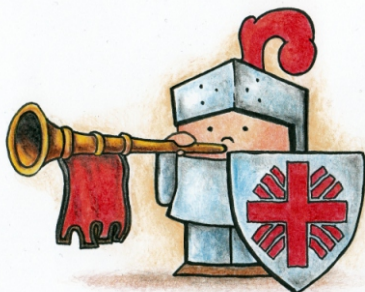

TRUBAČ

CHARITY ČESKÝ TĚŠÍN

č. 1/15

Jaro

Jaro je tady! Slunce prozařuje naše dny čím dál častěji, téměř na všech rostlinách se již objevují pupeny a i ti, kteří odchází do zaměstnání v brzkých ranních hodinách, nemusí mít tendence zdravit kolemjdoucí slovy „Dobry večer.“ S příchodem jara mám pocit jakoby má po zimě

„vyšřavená“ tělesná schránka opět postupně „dobíjela baterky“. A nejsem jediná. Když je venku pěkné počasí, lidé jsou tak nějak šťastnější a více se na sebe usmívají. Navíc fakt, že zimou znavený organismus se s příchodem jara regeneruje, je všeobecně známý. A není na škodu mu s tím trochu napomoci, např. prostřednictvím stravy. Ta obohacena o ovoce a zeleninu čistí, regeneruje a posiluje organismus, zvyšuje odolnost proti stresu i nemocem. Navíc může mít i úžasné terapeutické účinky a jak říká známé rčení, co si na jaře zasadíme, to na podzim sklídíme. To však neplatí jenom pro jarní očistu těla, ale i duše. Není vhodnějšího období pro duchovní obnovu, očistění duše pomocí odpuštění a zbavení se starých křivd, než času Velikonoc, oslav Zmrtvýchvstání Páně. A při jednom se zbavme i starých a nepotřebných věcí. Jsou přeci lidé, kterým by mohly být užitečné, tak kam jinam s nimi, než do bazárku. Udělejme tak něco dobrého pro sebe i pro druhé.

V tomto vydání Trubače si připomeneme, že Velikonoce nejsou jen komerčně důležité, protože se na ně váže mnoho zvyků, k jejichž uskutečnění je třeba zajít na nákup. Zaměříme se na to, proč je slavíme, jaký je význam tradic a jak je dodržují naši klienti a mnoho dalšího. Kromě toho zavzpomínáme i na velký úspěch Tříkrálové sbírky.

Přeji Vám tedy požehnané velikonoční svátky, hojnost zdraví, pohody a lásky a hlavně radost z každého prožitého dne.

Jana Dybová

CHARITA
ČESKÝ TĚŠÍN

Umístění ve fotosoutěži „Můj svět“!

Charita Opava a Asekol před časem vyhlásili již sedmý ročník fotografické soutěže „Můj svět“. Soutěže se v letošním ročníku zúčastnila i Charita Český Těšín, z řad dobrovolníků ji reprezentovala Bára Branná, která se v kategorii Portrét umístila na 3. místě. Báře tímto gratulujeme!

Báře Branné je téměř 19 let a posledním rokem studuje Umělecko-průmyslovou školu ve Frýdku-Místku, obor ilustrace a grafický design. Jejím zájmem, jak už napovídá volba oboru střední školy, je kreslení a grafika, občas se však věnuje i focení.

Rozhovor s Bárou:

Jaký vztah máte k fotografování, jak dlouho a jak moc se mu věnujete?

Focení mě začalo bavit asi ve dvanácti letech. Kdysi jsem se fotce věnovala mnohem více, jelikož jsem měla více času a bylo to pro mě něco nového. Teď (bohužel) vezmu do ruky fotoaparát jen občas, přiznávám, že je to také způsobeno mou leností, což mě občas mrzí. Nicméně i přesto mám k fotografování blízko a pokud bych se dostala na fakultu fotografie, začala bych s focením zase naplno.

Jak jste se o soutěži dozvěděla a co Vás vedlo k tomu přihlásit se?

Do fotosoutěže „Můj svět“ mohou zasílat fotografie zaměstnanci, dobrovolníci a klienti charit. Hodnotí se celkem ve třech kategoriích: Portrét, Život kolem nás a Jak to vidím já. Do soutěže jsem se přihlásila na popud mé mamky, která je zaměstnankyní Charity Český Těšín a na tuto soutěž mě upozornila. Fotila jsem klientky Charitního domu pro matky v tísni a jejich známé. Ráda fotím lidi, momentky a výrazy ve tvářích, jedinou mou nevýhodou je, že jsem stydlivá. Proto jsem ráda, že mamka pracuje zrovna v tomto oboru a umožňuje mi tak nafotit si některé klienty.

Jak vnímáte klientky Charitního domu pro matky v tísni a službu jako takovou, proč Vám přišlo zajímavé je fotit?

Myslím si, že Charita už pomohla mnoha lidem, zrovna pro matky s dětmi může být Charitní dům jako poslední záchranný bod, který je jim k dispozici a také odrazový můstek do budoucího života. Mrzí mě však, že některé matky si neváží této pomoci, nebo nejsou schopny se po odchodu ze služby osamostatnit a často na to pak doplácí děti.

Co říkáte na Vaše umístění v soutěži?

Na umístění jsem reagovala velice pozitivně, čemuž nasvědčuje i to, že když jsem otevřela e-mail se zprávou o umístění, začala jsem vykřikovat tu pro mě radostnou zprávu po bytě a byla šťastná jako malé dítě.

S Charitou Český Těšín už jste v minulosti spolupracovala, jak?

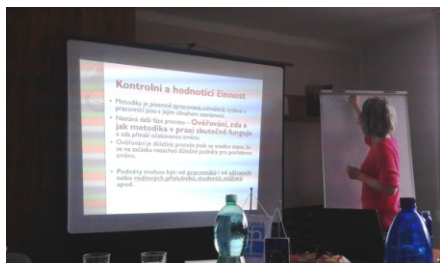
Již dříve jsem pro Charitu Český Těšín fotila a v nedávné době jsem malovala stěnu v Těšínském bazárku a také dva obrazy na stěny v Charitní poradně na Jablunkovské.

Děkujeme za rozhovor a gratulujeme k úspěchu!

Jana Dybová

Metody zavádění standardů do praxe sociálních služeb

Na Správním středisku Charity Český Těšín se v únoru konal akreditovaný vzdělávací kurz Metod zavádění standardů do praxe sociálních služeb, který v rámci projektu Vzdělávání poskytovatelů sociálních služeb v regionu Těšínského Slezska realizuje Slezská Diakonie. Lektorkou kurzu byla inspektorka kvality PhDr. Ing. Jana Sladká Ševčíková a zúčastnili se ho sociální pracovníci a někteří vedoucí služeb českotěšínské Charity.

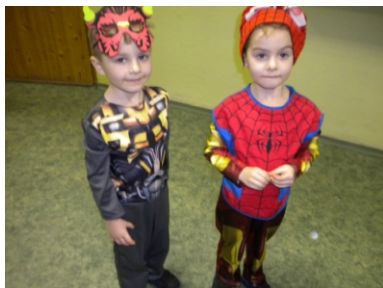
Jak z názvu vyplývá, celý kurz byl zaměřen na kvalitu sociálních služeb. Programem jeho první části byly metody zavádění standardů do praxe, ale jelikož má Charita Český Těšín standardy do všech služeb zavedené, probíhala tato část kurzu spíše proaktivní formou, kdy lektorka téma probrala stručněji a prostřednictvím zpětné vazby účastníků se zaměřila na některé nejasnosti a možné nedostatky znalosti této problematiky. V druhé části se pak soustředila na tzv. nejčastější zjištění týkající se standardů kvality sociálních služeb, kde byla opět ve spolupráci s účastníky probírána nečastější „bolavá“ místa jednotlivých standardů. Jak lektorka, která je inspektorkou kvality, tak i vedoucí a sociální pracovníci služeb Charity Český Těšín přinášeli své poznatky z praxe, celý kurz byl tak přínosný pro obě strany a všichni účastníci si z něj odnesli krom rozšířených znalostí z oblasti standardů i vědomí, že požadavek na kvalitu sociálních služeb musí být pravidelně reflektován a s ohledem na vývoj jednotlivých služeb a v návaznosti na praxi je pak nutná i neustálá aktualizace jejich standardů kvality a spolupráce s metodikem, pracovníky, uživateli či rodinnými příslušníky, studenty, stážisty aj.

Jana Dybová

Karneval

V pátek dne 30. 1. 2015 proběhl v prostorách Charitního centra pro seniory ve Svibici karneval, kterého se zúčastnily klientky a děti jak z Charitního domu pro matky v tísni, tak i ze služby Charitní sociální rehabilitace. Účast byla hojná, dohromady se náš sešlo 34 maminek, dětí, pracovníc.

V maskách přišly nejen děti, ale i maminky a pracovnice Charitního domu pro matky v tísni. Po průvodu masek jsme hádali, co kdo představuje, měli jsme tam Kleopatru, upíry,

Fatimu, vojáky, pekařku, anděla, čarodějnic, kuchařku, policajtku, záchranářku, zimní vločku, věštyni, piráta atd. Dále následovalo tancování a potom jsme soutěžili. Mezitím se všichni mohli občerstvit chlebíčky s pomazánkou, záviny, buchtou, dát si kávu či čaj. Děti se vyřádily a dostaly za krásné masky i malou odměnu. Karneval se nám opravdu vydařil a byli jsme všichni spokojeni.

Andrea Branná

Canisterapie v domově pokojného stáří i v letošním roce

Nový rok začal a v Charitním domě pokojného stáří jsme v lednu opět najeli na aktivitu seniorům nejmilejší, a to Canisterapii. I tentokrát se senioři nemohli dočkat němé tváře, která za námi přijela se svou cvičitelkou. Nejen na seniorech bylo vidět, jak jsou rádi za návštěvy milých hnědých očí, ale i fenka od pohledu ožila, když začalo její cvičení.

Opět nás okouzila novými cviky, které se od poslední návštěvy naučila, či se v nich zdokonalila. V místnosti nebyl snad jediný člověk, který by nevěděl nebo v ten den již nepoužil její jméno. O měsíc později jsme se pak s úderem 14.00 hodiny všichni sešli v kapličky našeho domova a natěšeně jsme čekali, až zase uslyšíme ty známé zvuky fapek, které pobíhají po domově. Konečně jsme se dočkali a roztomilá psí očka na nás opět dychtivě koukala. Bea nás opět zavedla do světa psích radostí a skotačení a my znova s úžasem koukali, co všechno mladá psí slečna dovede. Nejvíce nás však potěší, když si můžeme pohladit její hebkou srst a podat jí nějakou tu mňamku. Ona nám zase poděkuje tím svým typickým kukučem a olíznutím. Co víc dodat, už se zase moc těšíme na ty naše dvě holky, na Beu s paničkou.

Ilona Kaszperová

Návštěva Komety

Dne 24. 2. 2015 vyjely děti z Domečku na trochu neobvyklý výlet. Já, moje kolegyně Renáta a šest našich větších dětí jsme jely na výlet do Karviné, kde jsme měly domluvenou návštěvu Charitního střediska „Kometa“.

Cesta proběhla dobře, v autobuse našťěstí nebylo nikomu zle, přestože nás tím děti strašily a neustále po cestě mávaly igelitovými pytlíky. V Kometě nás pěkně přivítali, děti velmi zaujal křeček "Komeťáček", hned by chtěly mít taky takového. Počkali jsme, až dorazí i děti, co do Komety dochází a mohlo se začít soutěžit s pomocí pracovníků Komety i té naší. Soutěž se jmenovala po stopách Jana Bosca, děti dostaly křížovku a plnily různé úkoly, za které jsme jim vždy do křížovky daly nápovědu. Tak se děti něco o Janu Boscovi dozvěděly, v tajence bylo jeho životní motto:

„Dej mi duše, ostatní si vezmi“. Všichni vyluštili a dostali odměnu. Potom byla volná zábava, šipky, fotbálek, X-box. Dětem se vůbec nechtělo domů. Návštěvu si určitě zopakujeme. A děkujeme všem z Komety za program a milé přijetí. V Domečku pak děti v zápalu tvořivosti ještě s p. Pawerovou vytvořily krásnou výzdobu – sovy.

Andrea Branná

Ostatkový večírek

Charitní dům pro seniory v Hnojníku uspořádal v úterý 17. 2. 2015 pro své klienty „Ostatkový večírek“. Originalita a jedinečnost jeho letošní podoby spočívala v tom, že každý zúčastněný si musel připravit nějakou pokrývku či ozdobu do vlasů.

Zahájení večírku proběhlo v 15 hodin, a to úvodním slovem vedoucí domova paní Libuše Ovčářové. Poté započal hlavní kulturní program. V jeho první části vystoupil taneční pár z tanečního klubu Werkadance pod vedením paní Bausanové. Tanečníci Erik Bausano a Adéla Šimandlová si to opět vyzkoušeli na menším tanečním parketě, než jsou zvyklí. Druhou část programu s názvem „Procházky po Beskydech“ měl připravenou náš host pan Dostál, který udělal fotoprezentaci poutních míst a dřevěných kostelíků, vrcholů hor a jiných zajímavých míst, která jsou v našich Beskydech. Některé klienty třeba jen paruka změnila k nepoznání. Ve všech zúčastněných na tomto večírku to zanechalo krásné vzpomínky.

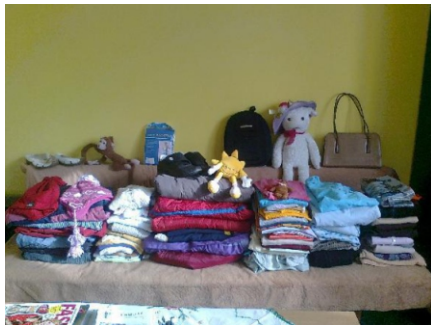
Emilie Vitásková

Sbírka pro Charitní bazárek i v Havířově

Přibližně od poloviny ledna probíhala v Charitním centru pro seniory v Havířově na Šumbarku sbírka oblečení a hraček pro Charitní bazárek v Českém Těšíně. Ta se setkala z řad klientů s velice kladným ohlasem.

„Mám doma pár věcí, které nenosím, ale je mi líto je vyhodit, tak alespoň někomu pomůžou,“ prohlašuje pan Petr, jeden z klientů senior-centra a vystihuje tak jednou větou celou podstatu této malé sbírky. Do půlky února se podařilo nashromáždit celé tři pytle nejen oblečení, ale i bot, kabelek a hraček. Jsme rádi, že se klienti s takovým zapálením zapojili do sbírky a snaží se pomoci svou „troškou do mlýna“. Tímto bych jim chtěla za celou Charitu Český Těšín poděkovat.

Lenka Kněžíková

Terénní služby i v Těrlicku

Není žádným tajemstvím, že Charita Český Těšín provozuje i terénní služby. Stejně tak není tajemstvím, že jejich pracovnice nedoždí jen do Českého Těšina ale i do obcí v okolí Havířova a Karviné. Ne každý však ví, že tyto služby nemají své zázemí pouze v Těšíně, ale i v Těrlicku. Služba si zde vytvořila stabilní klientskou základnu a každým rokem se nejen zkvalitňuje, ale také rozšiřuje. Občané Těrlicka využívají také návazných služeb, jakými jsou půjčovna pomůcek (některé pomůcky jsou kupovány speciálně pro občany Těrlicka) a Charitní služby pro domácnosti.

Služby terénní péče zahrnují pečovatelskou službu a osobní asistenci. V současnosti jsou jednou z nejžádanějších forem pomoci seniorům a nemocným či zdravotně postiženým osobám, jelikož umožňují i přes nepříznivou zdravotní či sociální situaci setrvat co nejdéle ve vlastních domovech. Hlavním cílem terénní péče je zabezpečení dlouhodobé péče o staré, osamělé a nemocné a osoby se sníženou soběstačností zejména po stránce biologické, psychické a sociální. Mezi úkony, které pečovatelská služba poskytuje, patří pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, pomoc při zajištění chodu domácnosti, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy a zprostředkování kontaktu se společenským prostředím. Služba tak pomáhá seniorům k relativní soběstačnosti. Zároveň zajišťuje úlevu i pečujícím rodinám nebo osobám blízkým.

Jana Dybová

Maják už zavítal i do Ostravy

Na začátku nového roku, konkrétněji 15. 1. 2015, se lektorky našeho Charitního střediska „Maják“ vypravily do zatím neznámých končin. Opustily svůj dobře známý Český Těšín a Karvinou a vyrazily se svými preventivními programy do Ostravy za dětmi z Církevní základní školy a mateřské školy Přemysla Pittra.

Tato základní škola se nachází poblíž Hlavního nádraží v Ostravě a lektorky zde vedly programy ve 3. třídách. „První překvapení nastalo již při příjezdu, když jsme s Luckou zjistily, že první hodina zde začíná až o půl 9, což je oproti ostatním školám, kam běžně jezdíme, dost nezvyklé. Také se zde děti učí ve dvouhodinových blocích a nemají přestávku po každé hodině,“ líčí lektorka Karina Damková. Pro děti z 3. A i 3. B byly připraveny dvouhodinové programy s tématem Pozitivní třídní klima, které se zaměřují na zlepšení vztahů ve třídním kolektivu, podporu kamarádství, spolupráce a vzájemného respektu mezi žáky. Dětem se aktivity moc líbily, protože si ve škole vyzkoušely něco nového, zajímavého a také se nemusely učit. „Jelikož se jednalo o třídy, které navštěvují převážně romské děti, byly preventivní programy živější, děti se stále na něco ptaly, zapojovaly se úplně všechny, byly hodně kolektivní a dokonce nám pustily i písničku od své momentálně nejoblíbenější hudební skupiny Gipsy Socialka,“ dodává Lucie Rzymanová. Dalším překvapením bylo, že celý učitelský sbor byl velmi usměvavý a vstřícný, což na všech školách také není zvykem. Všichni učitelé i asistenti naše lektorky

vítali, dokonce i paní ředitelku zajímalo, jak se jim s „třetáky“ spolupracovalo. Na závěr tedy musíme konstatovat, že se tato nová zkušenost oběma lektorkám velmi líbila, zajímavé poznatky z těchto programů určitě využijí i v budoucnu a obrázky, které jim děti po skončení programu věnovaly, již visí na nástěnce v Charitním středisku Maják.

Lucie Rzymanová

Mezinárodní den žen v domově

Jako každý rok, tak i letos jsme si na domově pokojného stáří připomenuli Mezinárodní den žen. A taktéž i tento rok nás k této příležitosti přišly potěšit svými roztomilými tvářičkami a úsměvem na nich děti z Charitního domu pro matky v tísní. Přichystaly si pro naše klientky písničky, básničky a vytvořily pro ně papírová přáníčka. Domov se postaral ještě o malé kytíčky a ty spolu se svým dárkem děti rozdávaly seniorkám. Klientkám se opět při pohledu na malé zpívající caparty zaleskla slzička v oku. No co dodat, když vidíme malého chlapečka, který nám dává kytíčku a ještě nám do toho i zapěje, potěší to vždy každou ženu. Už se těšíme na příště!

Ilona Kaszperová

Kloboukový bál Charitního centra pro seniory

Charitní centrum pro seniory Charity Český Těšín pořádalo ve čtvrtek 26. 2. 2015 trochu netradiční ples. Povinností každého z jeho účastníků bylo doplnit svou garderobu o klobouk a všichni ti, kteří pozvání na ples přijali, se svého úkolu zhostili opravdu zodpovědně.

Plesu, kterého se zúčastnilo i vedení Charity Český Těšín, zpestřovaly program pravidelné vstupy v podobě tanečních vystoupení taneční skupiny Kanafas, které účastníkům předvedly irský step, irský softový step a americký country step jinak také zvaný „clogging“. K poslechu i tanci hrál klientům centra pan Novakovský a již v počátcích plesu se na parketě objevil první odvážný tanečník, ke kterému se později připojili i další. Po večeři, která z řad klientů sklídila úspěch, došlo na vyhlášení soutěže o klobouk večera, za který její vítězka paní Barbora obdržela velký dort. Rozhodnutí vedení Charity, které s ohledem na pestrost, originalitu a množství krásných klobouků všech přítomných nebylo vůbec snadné, ovlivnil i fakt, že vítězka soutěže po celý večer svůj klobouk pyšně nosila a ani jednou jej neodložila. Po chvíli volné zábavy přišla na řadu tombola. Všichni vylosovaní si odnesli spoustu krásných cen. Některé z nich poskytla do tomboly Charita Český Těšín, část dodali sami klienti či zaměstnanci, zbytek pak tvořily sponzorské dary, a to Těšínského divadla, LMN servisu Karviné- Mizerov a Zdravé výživy Terry Vitae z Bystřice. Jednou z nejžádanějších cen byl dárkový poukaz na 2 hodiny manuálních prací v domácnosti Charitních služeb pro domácnosti, který získala paní Barbora, vítězka klobouku večera, které výhra udělala opět nesmírnou radost. Na závěr Vám tedy přináším rozhovor s paní Barborou a připojuji díky všem, kteří se na tomto plese podíleli.

Rozhovor s paní Barborou:

Dnešní večer jste vyhrála cenu o nejkrásnější klobouk, máte radost?

Nesmírnou, nikdy jsem nic nevyhrála a dneska takový úspěch! Navíc i v tombole jsem dostala snad nejžádanější cenu, dnešní večer se opravdu vydařil!

Co nám povíte o svém krásném klobouku?

Jedná se o samovýrobu. Má kolegyně z lázní mi poradila, abych svůj jednoduchý klobouk ozdobila květy, které by mi ladily k halence. Klobouk jsem pak zdobila sama, květy jsem k němu přišívala nití. Doma mám ještě jeden, ale ten mi neladil k oblečení, troufám si tvrdit, že pro módu mám docela cit. Tady v centru mi někdy říkají „paní Elegance“.

Jaké aktivity v Seniorcentru navštěvujete?

Zumbu a angličtinu, občas chodím i na dílničku. Díky centru jsem ožila, jsem v předčasném důchodu a zde jsem našla smysl života, mám tady přátele.

Přípravy

Jako již tradičně i s podzimem loňského roku odstartovaly přípravy Tříkrálové sbírky, jejíž koledování probíhalo od 1. do 14. ledna 2015.

Tříkrálová sbírka by se nemohla odehrát bez koledníků, a proto také značnou část přípravy sbírky tvoří oslovování stávajících i nových koledníků. Letos jsme oslovili havířovskou skupinku skautů, kteří vytvořili 12 kolednických skupin a pomohli nám s koledováním právě v Havířově. Nemalou část příprav tvoří také objednání materiálu a jeho rozdělení pro jednotlivé farnosti a kolednické skupinky. Do této povinné výbavy koledníka patří cukříky, kalendáře, křídly, malé dárky a vstupenky do kina jako odměna pro koledníky, leták s informacemi o Tříkrálové sbírce, rozdělení a využití výnosu sbírky apod. Nově jsme vytvořili malé kartičky se schválenými záměry, které pak mohli koledníci rozdávat dárcům, kteří se zajímají, na jaké účely jejich finanční dar poputuje. Také jsme letos koledníky vybavili jak bílou křídou, tak barevnou, protože se stále častěji objevují domácnosti s bílými dveřmi i zárubněmi. Samozřejmě nesmí chybět pokladnička, které nám letos zase pomohly očistit od starých pečeti a zbytků lepidla pracovnice Charitního domu pro matky v tísní. Nezbytností každého vedoucího skupinky je také plná moc, tedy průkazka, na které je uvedeno jméno a adresa koledníka, číslo občanského průkazu a také číslo, které musí být shodné s číslem pokladničky, tak aby si mohl každý dárcé zkontrolovat, zda se nejedná o falešného koledníka.

Počasí letošní sbírce příliš nepřálo. Opět jsme se vyhnuli přívalům sněhu, závějím a krutým mrazům, za což jsme moc rádi. Nicméně počasí bylo tak proměnlivé, střídal se silný vítr, déšť, sníh a vlezlá zima, a tak spousta z nás ležela doma s chřipkou už před začátkem sbírky a jiní si ji zase odnesli jako následek koledování.

V číslech

Letos jsme zapečetili 209 pokladniček na 20 obecních a městských úřadech, což je zase o něco více než v minulém roce. Celkový výtěžek sbírky činí 936 424 Kč, tedy o 4 % více než loni a jedná se o nejvyšší výtěžek za posledních 8 let. Velký nárůst vykoledované částky, přesahující 20 %, jsme zaznamenali v Albrechticích, Havířově, Horních Tošanovicích. Nově jsme sbírku rozšířili i do obce Horní Bludovice, kde se dvěma kolednickým skupinkám podařilo vykoledovat 12 705 Kč. Každým rokem stoupá i počet zaměstnanců, kteří mají o koledování zájem. Letos se zapojilo 58 zaměstnanců.

Průměrný výtěžek na jednu pokladničku byl 4 480 Kč. Nejvyšší výnos vykoledovala paní Ledvoňová, a to 20 209 Kč, z charitních zaměstnanců to byla paní Onderková s částkou 15 862 Kč. Při rozpečetování nám rukama prošlo nejvíce dvacetikorun, a to 3387 kusů, nejčastější přispívanou bankovkou byla stokoruna, kterých jsme spočítali celkem 2950 kusů.

Výnos z koledování v jednotlivých obcích

obec	počet pokladniček	výnos
Albrechtice	4	16 511 Kč
Český Těšín	60	307 155 Kč
Dolní Domaslavice	5	20 199 Kč
Dolní Tošanovice	3	10 643 Kč
Havířov	28	82 842 Kč
Hnojník	10	49 291 Kč
Horní Bludovice	2	12 705 Kč
Horní Domaslavice	4	31 018 Kč
Horní Suchá	3	29 619 Kč
Horní Tošanovice	3	16 172 Kč
Chotěbuz	4	43 327 Kč
Karviná	30	62 748 Kč
Karviná - Louky	1	6 736 Kč
Komorní Lhotka	7	41 516 Kč
Petrovice u Karviné	3	27 618 Kč
Prostřední Suchá	1	4 405 Kč
Ropice	3	13 881 Kč
Soběšovice	4	23 468 Kč
Stonava	3	19 324 Kč
Těrlicko	15	63 797 Kč
Třanovice	13	43 189 Kč
Vělopolí	3	10 260 Kč
Charita Český Těšín	209	936 424 Kč

Zážitky z koledování

V minulém roce Charita Český Těšín otevřela nové denní centrum pro seniory v Havířově - Šumbarku. Zkusili jsme tedy oslovit seniory docházející do centra, zda se do sbírky chtějí zapojit. S potěšením se zapojila paní Boženka, která je velice ráda, že toto středisko vzniklo, ráda jej navštěvuje a touto cestou mu tak mohla pomoci, protože výtěžek sbírky poputuje mimo jiné i na provoz tohoto střediska. V čele skupinky stála Lenka Kněžíková, pracovnice střediska, která své kolednické kolegyně vzala do Horní Suché, kde bydlí a dobře tak toto prostředí zná. Přesto měla malé obavy, jak koledování zvládnou a jak je lidé přijmou. *„Ale dámy byly usměvavé, a když lidé přijali naše přání a obdarovali nás pár drobnými do pokladničky, zapomněly jsme na to, že některé dveře pro nás zůstaly ‚zavřené‘“.* Poslední členka skupinky, paní Naďa, také vzpomíná na tento zážitek s radostí: *„Líbilo se mi, když nám lidé dávali do pokladničky. Byla zima a foukal hodně silný vítr, ale když před dům vyšel pán jen v trenýrkách a bavil se s námi jako by se nechumelilo, to nás hodně pobavilo.“*

Jinak vnímají koledování děti. Je to pro ně pěkný zážitek či nevšedně strávený den, kdy mohou nevědomky rozdávat radost: *„Mně se Tři králové líbili, chodil jsem s mamkou, která zpívala a já rozdával cukříky. Líbilo se mi, že jsem dostával i já od lidí bonbóny a čokoládky. Počasí bylo škaredé, celé odpoledne pršelo, ale nám to nevadilo,“* prohlásil koledník Ondra. Do koledování se zapojily také děti a mládež docházející do Charitního střediska „Kometa“, nízkoprahového zařízení pro děti a mládež, které provozujeme v Karvině. *„Letos jsem byl koledovat poprvé a moc se mi to líbilo! Lidé se k nám chovali hezky, dali nám třeba sladkosti, ani jsem to vůbec nečekal. Když budu moct, tak příště zase půjdu koledovat. Chci zase získat penízky pro Kometu a taky dostat nějaké sladkosti,“* uvádí malý Péťa, který byl letos koledovat prvně. Jeho kamarádi Honza, Lenka, Danko a David se shodují, že ačkoli jsou na ně někteří trochu nepřijemní, pěkné zážitky o hodně převažují a už se těší na příští rok.

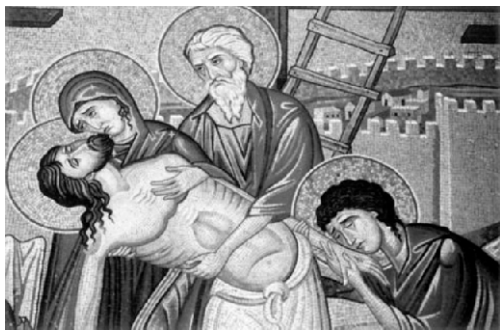
Závěrem bych ráda poděkovala všem dárcům, koledníkům, kteří měli opravdu nelehký úkol a také všem, kteří se na organizaci sbírky podíleli, protože díky Vám byla realizace sbírky opět úspěšná a věříme, že pomůže tam, kde pomoci má.

Malým poděkováním bylo opět kolednické filmové odpoledne, které se konalo v sobotu 31. ledna. Pro koledníky jsme připravili film Tučňáci z Madagascaru, který jsme promítali v kinech v Českém Těšíně, Karvině a Těrlicku. V minulém roce jsme také poprvé pořádali loutkové představení, které se dětem líbilo, a tak bychom chtěli představení při příležitosti Dne dětí uskutečnit znovu a na všechny koledníky se budeme těšit.

Tradice Velikonoc

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem a v tomto pojetí se váží k ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Svůj původ mají s největší pravděpodobností v pohanských tradicích a oslavách jara, ačkoli si jejich počátky mnohé společnosti vykládají různě.

Podle katolické tradice jsou Velikonoce vyvrcholením 40denního postního období. Jejich termín je pohyblivý a určuje se podle prvního jarního úplňku, jelikož slunce a měsíc měly od pradávna rozhodující vliv na určování času.

Velikonoce připadají na první neděli po jarním úplňku po rovnodennosti. Mohou tedy proběhnout kdykoli mezi 22. březnem a 25. dubnem. Vlastním svátečním velikonočním dnům předchází šest postních týdnů a každá ze šesti nedělí má své jméno podle dříve udržovaných specifických rituálů příchodu jara: Pučálka, Pražná, Kýchavá, Družná, Smrtná a poslední Květná neděle.

Také jednotlivé dny pašijového (svatého) týdne mají svá pojmenování. Zatímco na Modré pondělí bylo v minulosti zvykem neuklízet, o Žlutém úterý se muselo výhradně uklízet. Na Škaredou středu, kdy Jidáš zradil Ježíše, pálili kněží snítky kočiček, které byly posvěceny předcházejícího roku na Květnou neděli. Lidé by se ten den neměli mračit, aby jim to nezůstalo po zbytek roku. Zelený čtvrtek je spojován s Kristovou poslední večeří. Jelikož se tento den traduje, že zvony odletěly do Říma, jejich zvuk na vesnicích nahradily hrkačky, jimiž obvykle malí chlapci zaháněli Jidáše. Na Zelený čtvrtek by se měly jíst pouze zelené pokrmy. Velký pátek připomíná ukřižování Krista a ten den by se měl držet největší půst. Bílá sobota se nese v duchu příprav na slavnost Vzkříšení a Boží hod velikonoční přináší velké hodování po dnech hladovění. Tradičními velikonočními pokrmy jsou jidáše, mazance a velikonoční beránci.

Původ sahá daleko za křesťanství

Všechny výklady Velikonoc spojuje společné téma smrti a zrodu nového života, v jejich původu se však názory rozcházejí. Jejich počátky však s největší pravděpodobností sahají do pohanských dob, kdy lidé oslavovali příchod jara a plodnosti, což při tehdejších způsobu obživy znamenalo klíčovou životní otázku. Plodnost a nový život symbolizují vajíčka.

Jako nábožensky organizovaná tradice se však Velikonoce poprvé objevily u Židů, kteří slaví svátky Pesach k uctění Boží pomoci při vysvobození Izraelitů z egyptského otroctví. Z tohoto pojetí pochází například beránek coby symbol Velikonoc. Každá izraelská rodina obětovala mladého berana a jeho krví se potřely veřeje domu na znamení ochrany. Uchránění, případně ušetření, je překlad hebrejského slova pesach.

Podle některých historiků používali křesťané pro usnadnění christianizace pohanských národů metodu, při které překryli stávající svátky svými vlastními oslavami. Také například pomlázky a jiné velikonoční rekvizity mají původ v době dávno před Kristem.

Skutečností je, že Ježíš Kristus měl zemřít kolem roku 30 právě v blízkosti svátku Pesach. Tuto událost si křesťané připomínají údajně od 6. století oslavou Velikonoc, které fakticky začínají nedělní bohoslužbou na počest Ježíšova vzkříšení o Velké noci a trvají padesát dní až do Letnic slavností Seslání Ducha svatého na apoštoly.

Tradice

Velikonoce se pojí s řadou tradic, z nichž některé jsou již dávno zapomenuté a jiné se uchovaly dodnes. Kromě velmi podstatné návštěvy bohoslužeb během velikonočního

tridua můžeme mezi náboženské tradice zařadit velikonoční pozdrav, zvyk pocházející především z východních církví, který se rozšířil i mezi římské katolíky a protestanty. Zvyk spočívá v tom, že se křesťané o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně zdraví místo běžného pozdravu: „Kristus vstal z mrtvých!“ Odpovědí pak je: „Opravdu vstal z mrtvých!“ Podobně jako mnoho jiných křesťanských svátků i Velikonoce se přenesly i mimo církve. Už od jejich vzniku jsou časem oslav a veselí.

V české tradici se vžilo jako klíčový den oslav Velikonoc pondělí po Božím hodu velikonočním, které se označuje jako Červené pondělí, kdy muži a chlapci chodí ráno po domácnostech svých známých a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí. Pomlázka je spletena až z dvaceti čtyř proutků a je obvykle od půl do dvou metrů dlouhá a ozdobená pletenou rukojetí a barevnými stužkami. Podle tradice muži při hodování pronášejí koledy. Nejznámější velikonoční koledou je říkanka: „Hody, hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný...“

Pomlázka má být symbolem zájmu mužů o ženy, nenavštívené dívky se mohou dokonce cítit uražené. Žena dává muži barevné vajíčko jako symbol jejich díků a prominutí. Pověst

praví, že dívky mají být na Velikonoce vyšlehány, aby zůstaly celý rok zdravé a uchovaly si plodnost. V některých oblastech ženy mohou pomlázku oplatit odpoledne, kdy vylívají na muže a chlapce kbelíky studené vody. Zvyk se napříč českými zeměmi mírně mění. Jiný výklad pomlázky je odvozen od pomlazení, tj. omlazení. Proto muži používají mladé proutě s největším podílem „životní síly“, kterou jakoby předávají vyšlehané osobě. Z téhož důvodu ženy dávají jako odměnu za omlazení vajíčko, prastarý symbol nového života. Jinak v Čechách nejsou tradicí hody, ale koleda (hody jsou spíše pomístní název), přičemž koleda probíhala v průběhu roku vícekrát, ne jen v období velikonoce a jejím původním smyslem byla ochrana před špatnými vlivy a posílení těch dobrých. Za toto byli koledníci odměňováni.

Rozhovor na závěr

O Velikonocích a o jejich tradicích jsem si měla možnost popovídat s klientkami Charitního domu pokojného stáří, konkrétně s paní Evženií, paní Marií a paní Alžbětou. Má otázka zněla jednoduše...

Jak vzpomínáte na velikonoční tradice v dobách svého dětství a mládí?

Paní Evženie na dodržování tradic vzpomíná hlavně v souvislosti s křížovými cestami a bohoslužbami. *„Na křížové cesty jsme chodili několikrát, vždy během posledního týdne. Vzpomínám však i na to, jak jsme pekli beránky a jedli uzené maso. Vajíčka jsem nemalovala, dostávala jsem krásná zdobená. A samozřejmě hoši pletli pomlázky, polévali nás děvčata vodou z kýblu a cákali na nás voňavky. No a my jsme utíkaly a pištěly, co to šlo.“*

Paní Marie s úsměvem vzpomíná hlavně na polévání vodou: *„Bez toho by to nebylo ono, vodu na nás lili z hrnku, častěji však rovnou z vědra! Žádné voňavky, jen spousta vody. Chodilo se koledovat hlavně mezi sousedy. Hoši dostávali kraslice, které jsme vyfukovaly a malovaly různými barvami.“*

Poslední, které jsem tuto otázku položila, byla paní Alžběta. Ta k výše uvedenému ještě dodala, jak je chlapci šlehali přes nohy jalovcem. *„Vzpomínám však, že byli něžní. Přes nohy nás mrskali spíše symbolicky, tak aby nás to nebolelo. Zato nám to pak vždy vynahradili při polévání vodou,“* doplňuje s úsměvem.

Zdroj: internet, přepracovala Andrea Branná, Jana Dybová

Helfštýn, Lipník nad Bečvou, Teplice nad Bečvou

Jako tip na jarní výlet jsme si pro Vás v tomto vydání Trubače připravili výlet na hrad Helfštýn s návštěvou Lipníka nad Bečvou a lázní Teplice nad Bečvou.

Hrad Helfštýn je zřícenina jednoho z největších hradů v českých zemích, který leží asi 3 km jihovýchodně od Lipníka nad Bečvou nad obcí Týn nad Bečvou. Hrad založil protiprávně počátkem 14. století pravděpodobně mezi léty 1306 - 1312 slezský šlechtic Friduš z Linavy na pozemcích drahotušského panství. Až do roku 1656 sloužil hrad jako vojenská pevnost, poté bylo rozkazem opevnění zrušeno a výzbroj převezena do Olomouce. V 17. století byl hrad poničen a dále chátral. Majetkem rodu Ditrichštejnů zůstal hrad až do počátku 20. století, kdy z něj byla zřícenina.

Rozsáhlé zříceniny jsou nyní postupně rekonstruovány, koná se zde řada kulturních akcí, k nejznámějším patří setkání uměleckých kovářů Hefaiston. Na hradě je stálá expozice uměleckého kovářství, expozice historické mincovny a expozice archeologie.

Město Lipník nad Bečvou je starobylé město s 8,5 tisíci obyvateli, ležící v samém srdci Moravské brány. Z jedné strany tuto prastarou obchodní stezku lemují Hostýnské vrchy, ze strany druhé Oderské vrchy. Údolím Moravské brány protéká řeka Bečva. V minulosti tudy procházela důležitá obchodní cesta, zvaná Jantarová stezka. První písemná zmínka o Lipníku nad Bečvou pochází z r. 1238, samotné město je ale nepochybně starší. Od roku 1989 je Lipník nad Bečvou městskou památkovou rezervací (v Olomouckém kraji jsou pouze dvě památkové rezervace: Olomouc a Lipník). Nachází se zde více než 100 památkově chráněných objektů.

Lázně Teplice nad Bečvou jsou svou polohou v malebném údolí řeky Bečvy v Moravské Bráně vhodným prostředím pro rekreaci a načerpání nových sil. Je zde unikátní přírodní zdroj minerální vody bohaté na oxid uhličitý. Lázně se specializují na špičkovou kardio-rehabilitaci klientů s důrazem na prevenci vzniku srdečních a mozkových příhod. U lázní se nachází Zbrašovské aragonitové jeskyně. Je to jedinečný jeskynní systém vzniklý současným působením atmosférických vod a teplých minerálních vod vystupujících z velkých hloubek ve vápencích. Unikátní výzdobu tvoří minerál „aragonit“, dále jsou zde tzv. gejzírové stalagnity a kulovité sintrové povlaky připomínající koblihy. Nejnížší úroveň jeskyní jsou zaplněny oxidem uhličitým. Jsou to nejteplejší jeskyně v ČR, mají stálou teplotu 14 stupňů. Pro veřejnost jsou zpřístupněny od roku 1926. Nedaleko jeskyní se nachází nejhlubší propast České republiky „Hranická propast“. Její suchá hloubka, kam jde dohlédnout, má -69,5 m, v zatopené části je další hloubka – 384 m. Celková hloubka je tedy – 453,5 metru a dna nebylo dosaženo.

Tak šťastnou cestu!

Jarní detoxikace organismu

Na jaře neděláme jen jarní úklid doma v bytě, na zahradě, v šatníku, ale je důležité udělat si důkladný úklid po zimě i uvnitř našeho těla. Jarní únava pramení právě z přeplněnosti organismu různými nečistotami, je třeba změnit stravovací návyky, zavést kvalitní pitný režim a nastavit se optimisticky k jarnímu detoxu.

Díky očistě organismu budete méně unavení, odolnější fyzicky i psychicky a zbavíte se nepotřebných, pro tělo mnohdy nadbytečných nebo dokonce i nebezpečných látek. Příčinou našich obtíží a nepohodlí organismu bývá nejen způsob, jakým žijeme, ale také nesprávná životospráva, nedostatek odpočinku a spánku, překyselení organismu. Naše tělo je pak zahlceno škodlivými látkami a přetíženo toxiny. To se následně projevuje únavou, poruchami zažívání, únavovým syndromem, bolestmi hlavy a kloubů, menstruačními bolestmi, případně i potížemi s pletí.

Začínat by se mělo vždy s prvním jarním dnem, letos toto datum připadá na 20. 3. 2015. Z jídelníčku vyloučíme uzeniny, červená masa, bílé pečivo a bílý cukr, omezíme sůl, samozřejmě alkoholické nápoje. Vyměníme zimní jídelníček za pestrou jarní stravu. Zařadíme si do něj hodně zeleniny zejména zelené, ovoce - jablka, hrušky, sušené ovoce jako jsou švestky, meruňky, datle a také ořechy. Pokud můžeme, zakoupíme si zelený ječmen nebo chlorellu.

Den začínáme smoothie nápojem tzn., rozmixujeme s dvěma dcl vody vždy dva až tři druhy ovoce + zelený ječmen, nebo zeleniny s ovocem /např. řepa, jablko mandarinka/. Toto je plnohodnotná snídaně. Na svačinu si můžeme dát opět ovoce a dostatek tekutin. K pití pouze čistá voda anebo bylinné čistící čaje. Oběd bude lehký zeleninový např. vařená nebo pečená zelenina s olivovým olejem, jako příloha jasmínová rýže s nastrouhanou mrkví. Svačinka zelenina, večere zeleninová nezahuštěná polévka. Nebojme se používat jáhly, pohanku, fazole, červenou čočku, kuskus, bulgur jak do polévek tak jako přílohy. Zařadíme do jídelníčku zdravé zeleninové pomazánky, pomazánky s tofu, avokáda, červené řepy. Sladkosti nahradíme obilninovými kašemi slazenými datlovým sirupem nebo medem s rozinkami, ovocem a skořicí. Pokud vydržíme aspoň týden, je to úspěch, pokud déle tak za chvíli změníte své stravovací návyky nenásilně a budete se cítit stále lépe a lépe a navíc ještě shodíte nějaké kilo.

Přejeme hodně úspěchů!

Lehký salát z červené řepy

Uvařené čtyři střední bulvy řepy, vlašské ořechy 5dkg, sojová majonéza nebo kvalitní jogurt, citron, olivový olej, provensálské koření, petržel, sůl. Možno lehce dosladit přírodním cukrem.

Řepu nastrouháme na hrubém struhadle a smícháme s ostatními surovinami. Vychladíme a podáváme s celozrnným pečivem.

Salát z kysaného zelí

Sáček kysaného zelí, jedna větší mrkev, jedno jablko, opražená slunečnicová semínky, lžice olivového oleje, sůl, pepř, třtinový cukr.

Zelí slijeme, nakrájíme nadrobno, mrkev a jablko nastrouháme najemno, vmícháme do zelí. Dochutíme olivovým olejem, solí, pepřem, cukrem a vmícháme půl sáčku nasucho opražených slunečnicových semínek.

Pomazánka z avokáda

Jedno avokádo, jedno velké rajče, jeden pórek nebo mladá cibulka, stroužek česneku, kopr nebo petržel, sůl olivový olej. Možno přidat dvě lžice husté zakysané smetany. Rozmixujeme bez pórků, ten nakrájíme najemno a vmícháme nakonec. Dochutíme.

Andrea Branná

Otevření okénka: „Boříme mýty“

Povědomí o Charitě, o sociálních službách anebo o sociální práci bývá u lidí, kteří s ní nejsou v jakémkoli přímém kontaktu, značně zúžené. Často je opředeno různými představami a mýty, které v mnohých případech bývají realitě na míle vzdáleny. Z tohoto důvodu se snažíme o svých aktivitách a službách dostatečně informovat nejen budoucí i současné klienty a jejich blízké, ale i širokou veřejnost. Jednou z možností předávání informací lidem je právě i náš zpravodaj Trubač, proto jsme se rozhodli dát zde prostor právě vyvracení některých představ a mýtů, se kterými se v praxi setkáváme a dali tak příležitost k vysvětlení a popsání skutečnosti. Zároveň můžeme v budoucnosti toto nově otevřené „okénko“ využít k reakcím na různé náměty a připomínky.

Jako první jsem se rozhodla reagovat na úsměvné prohlášení moderátora jednoho nejmenovaného rádia, který v jednom z dopoledních vstupů, kde informoval o činnosti jedné z Charit ostravsko-opavské diecéze prohlásil, že donedávna si myslel, že charita je jen o vybírání peněz na chudé. Jako úvodní text našeho nově otevřeného okénka tedy přinášíme: **Co je to Charita?**

Na celostátní úrovni funguje Charita Česká republika jako nestátní nezisková organizace a součást Římskokatolické církve.

Jejím základem je tak 348 farních, městských a oblastních Charit - právě ty obvykle provozují jednotlivé služby a zařízení. Ty se na regionální úrovni sdružují do dvou arcidiecézních a šesti diecézních Charit, které působí na území dané (arci)diecéze a také mohou provozovat sociální a zdravotní služby, obvykle se navíc zaměřují i na pomoc imigrantům a azylantům a někdy i na projekty v zahraničí. Do rodiny Charit navíc patří jako samostatné subjekty ještě Česká katolická charita - Domovy duchovních a řeholnic a Řeckokatolická charita. Na mezinárodní úrovni je Charita ČR členem sítě Caritas Internationalis a Caritas Europa. Jednou ze zmíněných oblastních Charit je i Charita Český Těšín, taktéž nestátní nezisková organizace, církevní právnická osoba. Je součástí Diecézní charity ostravsko-opavské, řídí se jejími stanovami a ustanoveními Kodexu kanonického práva. Svou činnost realizuje v severovýchodní části Moravskoslezského kraje, na území Karvinska, Havířovska a Českotěšínska.

Charita je tedy síť organizací, konkrétně církevních nestátních neziskových organizací, které provozují sociální a zdravotní služby, či se zaměřují na pomoc imigrantům a azylantům nebo na zahraniční projekty. Tyto organizace navazují na bohatou historii péče křesťanů a katolické církve o chudé a trpící a také na téměř stoletou historii svého působení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Počátky katolické charity v českých zemích spadají až do roku 1919 a za první republiky zažívala velký rozvoj, pomáhala také na konci druhé světové války. Po útlumu v období komunismu obnovila Česká katolická charita (dnes Charita ČR) svou činnost mimo jiné v souvislosti s amnestií Václava Havla či válkou v Jugoslávii. Od té doby se zprofesionalizovala, otevřela stovky sociálně-zdravotních služeb v ČR a rozšířila své projekty v zahraničí na desítky zemí. Pomáhala také při všech větších povodních na území Česka.

Charita tedy není „vybírání peněz na chudé“, ale je to organizace, provozovatel služeb a nositel určitého poslání. Samozřejmě, že ke svému fungování potřebuje finanční zdroje, jelikož zcela jednoduše, abychom prostřednictvím služeb mohli naplňovat naše poslání, musíme dané služby provozovat a k jejich provozu potřebujeme finance. Ty tvoří příjmy z vlastních činností, z veřejných zdrojů a ostatní, kde spadá mj. i celostátní Tříkrálová sbírka. Finance z ní však neslouží k „redistribuci mezi chudé,“ ale k podpoře právě těch zmiňovaných služeb a aktivit určených lidem, kteří se ocitli v tísní.

Věřím, že spouště čtenářům našeho charitního Trubače tento článek navodí úsměv na tváři. Na úvodní otevření našeho okénka s ohledem na zkušenost, že představy veřejnosti o pojmu charita, bývají někdy značně zkreslené, mi toto téma přišlo více než vhodné.

Jana Dybová

Velikonoční příběh

Celý příběh začíná Ježíšovým příchodem do Jeruzaléma. Každý den učil v chrámě, velekněží, zákoníci i přední mužové z lidu však usilovali o to, aby jej zahubili, ale nevěděli, jak to měli udělat, protože všechen lid byl s ním a visel mu na rtech. Na Zelený čtvrtek se uskutečňuje poslední večeře Páně. Ježíš večerí beránka se svými apoštoly, vezme kalich a vybídne apoštoly: *„Vezměte a podávejte mezi sebou. Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.“* Pak vzal chléb, lámal ho a dával se slovy: *„Toto jest mé tělo, které se za Vás vydává. To číňte na mou památku.“* Když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: *„Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“*

Následuje noc v Getsemanské zahradě, kde dochází k Jidášově zradě. Ježíš říká svým učedníkům: *„Zůstaňte a bděte se mnou. Bděte a modlete se, abyste neupadli v pokušení.“* Jenomže zatímco se modlil, učedníci usnuli. Tu přišel oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů v čele s Jidášem, jedním z dvanácti apoštolů, Ježíše zatknout. Jidáš byl s kněžím domluven, že ten, koho políbí je právě on. Přistoupil tedy k Ježíšovi a ten mu řekl: *„Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?“* Apoštolové chtějí Ježíše bránit. První z apoštolů, Petr, tasí meč a utne ucho veleknězovu sluhovi. Ježíš je však zadrží a se slovy: *„Přestaňte s tím!“* sluhu uzdraví. *„Vyšli jste na mě jako na zloděje a lupiče s meči a holemi. Každý den jsem učil v chrámě. Mohli jste se mě zmocnit, ale nevztáhli jste na mě ruce“* a nechal se spoutat.

Následujícího dne byl bičován, ponižován, odsouzen a na hoře Golgotě ukřižován. Bylo kolem poledne, když nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Ježíš zvolal: *„Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha“* a po těchto slovech skonal.

Členem židovské rady byl i Josef, člověk dobrý a spravedlivý, který nesouhlasil s jejich rozhodnutím Ježíše odsoudit. Požádal tedy o jeho tělo, aby jej mohl sejmut z kříže, zavinout do plátna a položit do hrobu vytesaného ve skále, kde ještě nikdo předtím pochován nebyl. Ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje, připravily vonné masti a oleje, v sobotu zachovaly sváteční klid a prvního dne po sobotě přišly za časného rána s vonnými mastmi k hrobu. Nalezly však kámen od hrobu odvalený, když vstoupily, tělo Ježíše již v hrobě nebylo. Stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu a zeptali se: *„Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát.“* Ženy se na tato slova rozpomenuly, rychle se vrátily od hrobu a vše vyprávěly jedenácti učedníkům. Těm

však jejich slova připadala jako blouznění a nevěřili jim. Petr a ten druhý učedník, kterého Ježíš miloval, vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel. Potom přišel k hrobu i Petr, spatřil vše a uvěřil. Takto popisují „Velikonoční příběh“ evangelia. A co bylo pak? Podle našich zdrojů pokračuje:

V tu dobu procházel kolem hrobu Michael, který se každé ráno vydával na svou pouť, aby pomohl potřebným a zeptal se apoštolů: „Co tady tak stojíte a dívíte se? Ježíš byl přece vzkříšen! Jde před vámi do Galileje, tam ho opět spatříte, jak vám řekl. Tak už běžte!“ „Kdo to byl?“ zeptal se Petr. „To byl Michael, který nese jméno podle archanděla. Neustále obchází kolem, pomáhá lidem a svým štítem brání všechny slabé před nástrahami vnějšího světa.“

Z Bible převyprávěla Věra Zlá

Poděkování

V tomto čísle Trubače jsme se jednou z rubrik pomyslně vrátili k letošní Tříkrálové sbírce. Výsledek koledování je vpravdě úctyhodný a tak bych chtěl tohoto místa využít a ještě jednou poděkovat všem, kdo se tímto krásným výsledku této krásné akce podíleli.

Děkuji za sebe i za celou Charitu Český Těšín tomu velkému množství (často anonymních) dárců, kteří štědrě přivítali koledníčky a otevřeli jim nejen dveře, ale i své peněženky a obětovali, někdy nemálo, na dobrou věc.

Děkuji několikasethlavé „armádě“ koledníků a koledniček. Vašeho úsilí a nasazení si vážím a stále silněji si uvědomuji, že je to hlavně Váš výsledek. Vy jste nositeli tříkrálového požehnání dobra a pokoje.

Stejně tak děkuji všem organizátorům sbírky a koordinátorům koledování, jak u nás v Charitě, tak v jednotlivých farnostech. Bez Vaší trpělivosti a často neviditelné, ale náročné práce by se sbírka nekonala.

Martin Hořínek, ředitel Charity Český Těšín

Trubač Charity Český Těšín, č. 1/15; vydává Charita Český Těšín, Mírová 8, 737 01 Český Těšín, IČ: 6033784, datum vydání 25. 3. 2015; náklad: 410 ks; evidenční číslo MK ČR E 20242; redakce: Andrea Branná, Jana Dybová, Věra Zlá. Neoznačené příspěvky a fotografie pochází z archivu Charity Český Těšín.